

[Forsvarsministeren.]

svarlig for, at en militærgruppe nogen tid forinden havde tilegnet sig våben, der ved Sjællandsledelsens foranstaltning var sendt til en lokal modstandsgruppe. Udtalelserne var alene udtryk for hans modvilje mod Schjødt-Eriksen, og det havde absolut ikke været hans hensigt, at disse skulle opfattes som ordre til likvidering.

Disse udtalelser om daværende kaptajn Schjødt-Eriksen erindrer kaptajn Truelsen ikke at have hørt, hvorimod han under konfrontationen med Nissen Blom har fastholdt, at denne som anført har givet ham ordre til at likvidere daværende kaptajn Højland Christensen.

Under sagen er afhørt de personer, som kunne forventes at sidde inde med oplysninger af betydning for sagen, herunder medlemmer af Sjællandsledelsen, men ingen af de afgivne forklaringer har bidraget til at kaste yderligere lys over sagen.

General Højland Christensen har under en afhøring oplyst, at han ikke erindrer, at han under besættelsen har deltaget i noget møde i Hillerød, hvor kaptajn Truelsen var til stede. Han har heller ikke nogen erindring om, at han har haft noget med Nissen Blom at gøre. Han benægter på noget tidspunkt under besættelsen at have været ude for episoder eller oplevelser, som kunne tyde på, at han skulle have været likvideret. Han har herom aldrig hørt andet eller mere end det, som kaptajn Truelsen refererede for ham i Holbæk i 1948. Generalen lagde indtil fremkomsten af dr. Hæstrups værk om besættelsestidens forhold ikke større vægt på Truelsens udtalelser om likvideringen.

Efter oplysningerne i dette værk om modsætningen mellem den civile modstandsbevægelse og visse officerskredse samt debatten i pressen omkring general Hjaltsagen og likvideringssagen angående løjtnant Skou mente han dog at have begrundelse for at kunne udtale under et interview med Jyllands-Posten den 1. januar 1961, at hvis Truelsens oplysning om en likvideringsordre var rigtig, så kunne kun Schjødt-Eriksen stå bag.

Efter de oplysninger, der er kommet frem ved undersøgelsen, kan det fastslås, at der ikke har eksisteret planer om at likvidere nuværende generalmajor Højland Christen-

sen under besættelsen, og at de fremkomne rygter skyldes kaptajn Truelsens misforståelse af visse udtalelser fra Sjællandsledelsens kontaktmand, Nissen Blom. Det har ikke i dag kunnet konstateres, hvilken ordlyd disse udtalelser har haft, hvorimod det ligger fast, at udtalelserne er fremsat af kontaktmanden for egen regning, og at de ikke har været alvorligt ment fra hans side.

Der er således bragt fuld klarhed i sagen, og jeg finder herefter blot anledning til at sige, at flere af generalmajor Højland Christensens udtalelser under det nævnte interview med Jyllands-Posten efter min mening er mindre heldige, og at jeg specielt ikke har fundet det rigtigt, at generalen på et tidspunkt, da en undersøgelse var indledt, men endnu ikke afsluttet, har fundet det nødvendigt over for offentligheden at udpege den, som efter hans opfattelse måtte have givet ordren til at likvidere ham, hvis en sådan ordre overhovedet var givet.

Ordføreren for forespørgerne (Herluf Rasmussen): Jeg vil gerne med et vist forbehold sige tak for de redegørelser, der er fremsat af den højtærede justitsminister og den højtærede forsvarsminister. Jeg er dog ikke helt tilfreds med de konklusioner, man kommer til, og jeg vil gerne belyse hvorfor.

Den højtærede justitsminister har i det væsentligste beskæftiget sig med de likvideringssager, som man beskæftigede sig med kort efter krigen. Det er rigtigt, at man overlod det til et mindre udvalg at sortere disse sager ud fra hinanden; men jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at det, der var afgørende, når man tog bestemmelse i sagerne, var spørgsmålet om offerets skyld, og om der kunne foreligge et forbryderisk motiv. Jeg vil også gerne i den forbindelse pege på, at det er vel nok tvivlsomt, om man på så tidligt et tidspunkt, specielt i Knud Skou-sagen, var i stand til at sige noget om, hvorvidt der lå et forbryderisk motiv bag. Der var ingen tvivl om offerets skyld; han var uskyldig, og han blev rensset, men på daværende tidspunkt havde man formentlig ikke det materiale, som foreligger nu, og jeg kan jo ikke se det specielt af den højtærede justitsministers redegørelse, hvori det hedder, at når der forelagdes nye vægtige oplysninger, der tydede